

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Us II-123/2025-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Marine Kosović Marković, predsjednice vijeća, Jelene Rajić i mr.sc. Inge Vezmar Barlek, članova vijeća te više sudske savjetnice Ivane Jasprica Konjuh, u upravnom sporu tužitelja LM, OIB: [osobni identifikacijski broj], [adresa], kojeg zastupa odvjetnik Karlo Novosel, Zagreb, Radnička cesta 32, protiv rješenja tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Zagreb, Trg žrtava fašizma 3, klasa: UP/II-008-07/25-01/268, urbroj: 401-01/10-25-4 od 12. svibnja 2025., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 17. rujna 2025.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/25-01/268, urbroj: 401-01/10-25-4 od 12. svibnja 2025.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Rješenjem tuženika poništeno je rješenje Grada Zagreba, klasa: 008-02/24-002/387, urbroj: 251-02-02/008-25-9 od 7. veljače 2025. (točka 1. izreke). Točkom 2. izreke odbijen je zahtjev za pristup informacijama tužitelja te odbijen zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka (točka 3. izreke).

2. Tužitelj u tužbi navodi da je zatražio informaciju o ukupnom godišnjem novčanom iznosu koji je iz gradskog proračuna isplaćen na ime troškova izgubljenih sudskih ili upravnih postupaka u kojima je stranka Grad Zagreb i/ili bilo koja gradska ustanova za razdoblje od 2013. do 2023. godine. Neobjavljivanjem predmetnih podataka odnosno informacija krše se odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama. Oспорava navode Grada Zagreba da isti ne bi posjedovao tražene informacije pri čemu upire na odredbu članka 5. stavka 1. točka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama. Grad Zagreb u svom rješenju tvrdi da su podaci razasuti u više izvora odnosno da bi navodno udovoljavajući zahtjevu tužitelja za isto trebalo odvojiti i grupirati postojeće podatke. Suprotno zaključcima prvostupanjskog rješenja tužitelj smatra da se njegov zahtjev ne može smatrati stvaranjem nove informacije jer da svi ti podaci već postoje i mogli su biti dostavljeni tužitelju. Neovisno o samom zahtjevu tužitelja koji bi možda gramatičkim tumačenjem i zahtijevao stvaranje nove informacije Grad Zagreb je bio tužitelja dužan obavijestiti o postojanju traženih podataka, navodnom nepostojanju analize, zbroja tih podataka te omogućiti tužitelju uvid u iste.

Tuženik u pobijanom aktu potvrđuje stavove Grada Zagreba zasnivajući isto ne samo na stanju prvostupanjskog spisa već i na dodatno izvedenim dokazima komunicirajući s Gradom Zagrebom porukom od dana 14. travnja 2025. i porukom od dana 18. travnja 2025., koje nisu tužitelju dostavljene na očitovanje. Kad bi se povredom načela Zakona o općem upravnom postupku dopustila svakom upravnom tijelu, a kojem se podnosi zahtjev za pristup informacijama, diskrecijski iznositi određene činjenice ni jedno upravno tijelo ne bi bilo dužno dostaviti traženu informaciju. U prilogu dostavlja dopis Ministarstva pravosuđa, uprave i digitalne transformacije iz kojeg je razvidna dostava identično zatraženih podataka od strane tog tijela. U dokaz svojih tvrdnji navodi da je potrebno izvršiti uvid u upravni spis dopis od 17. prosinca 2024., te informatičko vještačenje po vještaku za dokumente odnosno informacije. Predlaže da Sud uz održavanje glavne rasprave donese presudu kojom se usvaja tužbeni zahtjev tužitelja, poništava rješenje tuženika, nalaže tuženiku naknaditi troškove postupka te potražuje troškove upravnog spora.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je smisao elektroničke poruke od 14. travnja 2025. u tome je li moguće iz konto kartica po pojedinom odvjetniku utvrditi je li riječ o troškovima zastupanja ili trošku protivne stranke s obzirom na to da konto kartica predstavlja informaciju u smislu članka 5. stavka 1. točke 3. Zakona o pravu na pristup informacijama. Iz elektroničke pošte je vidljivo da prvostupanjsko tijelo ne posjeduje grupirane jednostavno razdvojene niti prethodno analizirane podatke. Kad se navedeno usporedi sa sadržajem prvostupanjskog rješenja proizlazi da nije riječ o novim činjenicama koje bi zahtijevale očitovanje tužitelja. Upire na odredbu članka 5. stavka 1. točka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama pri čemu je tuženik uzeo praksu ovog Suda o pitanju primjene navedene odredbe Zakona. Tužitelj traži informacije za razdoblje od deset godina i to ne samo u odnosu na Grad Zagreb već i na sve gradske ustanove. Tužitelja ne zanimaju općenito podaci o isplatama odvjetnicima već oni slučajevi u kojima je izgubljen sudski ili upravni postupak. Navedeni podaci se sa sigurnošću mogu utvrditi jedino razmatranjem svih sudskih i upravnih predmeta (fizičkim uvidom) jer konto kartice s podacima o isplatama odvjetnicima ne daju podatak o tome je li riječ o isplati protivnoj stranci pri čemu trošak izgubljenog spora može ići protivnoj stranci a ne odvjetniku. Osim toga, nije jasno na koje okolnosti bi se provodilo predloženo vještačenje niti koji bi se to dokument trebao vještačiti. Upire na presudu ovog Suda, poslovni broj UsII-142/17 u kojoj je zauzeto stajalište da činjenica što je drugo tijelo stvaralo sličnu informaciju za tužitelja a za što nije postojala obveza u smislu zakona nije od utjecaja odnosno ne predstavlja presedan koje bi svako tijelo javne vlasti trebalo primjenjivati. Predlaže tužbeni zahtjev odbiti.

4. Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" broj: 36/24. – dalje: ZUS) odgovor na tužbu tuženika dostavljen je tužitelju.

5. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

6. Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je tužitelj podnio prvostupanjskom tijelu zahtjev za pristup informacijama u kojem je zatražio da mu se dostavi informacija koliki je ukupan godišnji novčani iznos koji je iz gradskog proračuna isplaćen na ime troškova izgubljenih sudskih ili upravnih postupaka u kojima je stranka Grad Zagreb i/ili bilo koja gradska ustanova.

7. Prvostupanjsko tijelo je takav zahtjev odbacilo, a tuženik je osporenim rješenjem poništio rješenje prvostupanjskog tijela te odbio zahtjev tužitelja za pristup naprijed navedenim informacijama.

8. Neosnovano tužitelj smatra da su mu u postupku povrijeđena procesna prava budući je sukladno odredbi članka 84. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine, broj: 47/09. i 110/21.) mogao izvršiti uvid i razgledati spis upravnog predmeta te svom trošku umnožiti akte iz tog spisa.

9. Odredbom članka 5. stavka 1. točka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13., 85/15., 69/22.-dalje: ZPPI) propisano je da je informacija svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, registra, neovisno o načinu na koji je prikazan (napisani, nacrtani, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis) koji je tijelo izradilo samo ili u suradnji s drugim tijelima ili dobilo od druge osobe, a nastao u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti.

10. Pristup informaciji u smislu naprijed navedene odredbe ZPPI-a pretpostavlja pristup već gotovoj i postojećoj informaciji, informaciji koja postoji pa tijelo javne vlasti nema obvezu grupirati podatke prema vrsti ili nekom drugom kriteriju niti je to tijelo u obvezi poduzimati radnje prikupljanja podataka radi formiranja nove informacije koju već ne posjeduje. Dakle, tijelo javne vlasti je u obvezi omogućiti pristup samo već gotovoj i postojećoj informaciji.

11. Naime, s obzirom da tužitelj traži podatak o ukupnom godišnjem iznosu pojedinačno po godinama 2013. godine do 2023. godine koji je iz proračuna Grada Zagreba isplaćen na ime troška izgubljenih sudskih ili upravnih sporova u kojima je stranka Grad Zagreb i/ili bilo koja gradska ustanova proizlazi da traži višestruku analizu podataka, a za što ne postoji obveza javnopravnog tijela sukladno naprijed navedenoj odredbi ZPPI-a. Za dobivanje tražene informacije na način kako to tužitelj traži javnopravno tijelo bi trebalo izvršiti uvid u svaku pojedinačnu sudsku odluku, utvrditi iznos kojim je Gradu Zagrebu i/ili bilo kojoj gradskoj ustanovi određen iznos plaćanja troška te takve podatke grupirati zbog čega osnovano tuženik zaključuje da se zahtjevom za pristup informacijama na način kako to tužitelj smatra radi o stvaranju nove informacije što ne ulazi u doseg primjeni naprijed navedene odredbe članka 5. stavka 1. točka 3. ZPPI-a.

12. Naime, spisu predmeta prileži službeni podatak iz kojeg je vidljiv način na koji se vode i vide podaci o isplatama troškova pa osnovano zaključuje tuženik da se tužitelju ne može dati informacija na način kako je on to zatražio jer iz službenih podataka Grada Zagreba, koji su dostavljeni tuženiku na njegov upit, jasno proizlazi da se takvi podaci ne vode na način kako to tužitelj traži zbog čega mu isti nisu mogli biti dani. Osnovano smatra tuženik, a na temelju navedenih podataka i stanja spisa predmeta da bi se radi tako tražene informacije trebalo stvoriti novu informaciju.

13. Stoga kako sukladno naprijed citiranoj odredbi ZPPI-a javnopravno tijelo nema obvezu grupiranja podataka prema vrsti ili nekom drugom kriteriju nego je dužno omogućiti pristup već gotovoj, postojećoj i određenoj informaciji, a koju, u konkretnom slučaju, prema službenim podacima prvostupanjsko tijelo nema a koje stajalište je Sud iznio u dosljednoj upravnosudskoj praksi (npr. presude poslovni broj UsII-141/17., UsII-147/17. i dr.), to se ni osporeno rješenje, uz obrazloženje kakvo je njime dano ne može ocijeniti nezakonitim.

14. Budući se po ocjeni Suda ovdje radi o stvaranju nove informacije, koju javnopravno tijelo sukladno odredbama ZPPI-a nije dužno izraditi po zahtjevu tužitelja, to nije bilo nužno održavanje rasprave niti provođenje daljnjih dokaza već se spor sukladno odredbi članka 49. stavka 3. ZUS-a, mogao riješiti uzimajući u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporenog rješenja. Ovo iz razloga jer je u upravnom postupku činjenično stanje utvrđeno na temelju službenih podataka nadležnog tijela iz

kojeg proizlazi da se sukladno odredbama posebnih zakona troškovi obračunavaju po posebnim mjerilima koji ne ovise nužno i isključivo o parametru koji je tužitelj naveo kao kriterij grupiranja u podnesenom zahtjevu (izgubljeni spor). Stoga iako tužitelj osporava rješenje tuženika zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava on suštinski osporava pravnu kvalifikaciju činjenica utvrđenih iz službenih evidencija pa je Sud imajući na umu stajališta izražena u presudi Europskog suda za ljudska prava u predmetu Jussila protiv Finske, zahtjev broj: 73053/01 od 23. studenoga 2006., ocijenio da u konkretnom slučaju nije bilo nužno održavanje rasprave.

15. Također pravilno tuženik ističe da tvrdnja tužitelja da je neko drugo tijelo takvu sličnu informaciju, za koju nije postojala obveza izrade u smislu naprijed navedene odredbe ZPPI-a, tužitelju dostavilo, nije od utjecaja na rješenje ove upravne stvari.

16. Imajući na umu sve naprijed navedeno, valjalo je pozivom na odredbu članka 116. stavka 1. ZUS-a, odlučiti kao u točki I. izreke, a odluka o troškovima spora (točka II. izreke) utemeljena je na odredbi članka 147. stavka 1. istog Zakona.

U Zagrebu, 17. rujna 2025.

Predsjednica vijeća:
Marina Kosović Marković, v.r.